

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord: hoeveel vorige vluchten met het voor de geplande vlucht ingezette vliegtuig zijn relevant wanneer sprake kan zijn van buitengewone omstandigheden? Bestaat er een tijdslimiet waarbinnen buitengewone omstandigheden tijdens vorige vluchten in aanmerking kunnen worden genomen? Zo ja, hoe moet die worden berekend?
- 3) Indien ook buitengewone omstandigheden tijdens vorige vluchten voor een latere vlucht relevant zijn: moeten de door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, volgens artikel 5, lid 3, van de verordening te treffen redelijke maatregelen alleen ertoe strekken buitengewone omstandigheden te voorkomen dan wel ook beogen een langere vertraging te vermijden?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Arbeidshof te Brussel (België) op 15 februari 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers tegen Selver Saciri e.a.

(Zaak C-79/13)

(2013/C 114/40)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidshof te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Verweerders: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (vertegenwoordigd door Selver Saciri en Danijela Dordevic), Sanela Saciri (vertegenwoordigd door Selver Saciri en Danijela Dordevic), Denis Saciri (vertegenwoordigd door Selver Saciri en Danijela Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer een lidstaat ervoor kiest om, in toepassing van artikel 13, lid 5, van richtlijn 2003/9 ⁽¹⁾ van 27 januari 2003 tot vaststelling van de minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten, de materiële steun te verzekeren in de vorm van een uitkering, heeft de lidstaat dan nog enige verantwoordelijkheid om erover te waken dat de kandidaat asielzoeker, op de één of de andere wijze, kan genieten van de minimumbeschermingsmaatregelen van de richtlijn, zoals deze opgenomen zijn onder de artikelen 13, leden 1 en 2, en 14, leden 1, 3, 5 en 8, van de richtlijn?

- 2) Dient de uitkering, voorzien door artikel 13, lid 5, van de richtlijn, toegekend te worden vanaf de datum van de asielaanvraag en de vraag tot opvang, dan wel vanaf het verstrijken van de termijn voorzien in artikel 5, lid 1, van de richtlijn, dan wel nog van op een andere datum. Dient de uitkering van die aard te zijn dat zij de asielaanvrager toelaat om, bij afwezigheid van materiële opvang die aangeboden wordt door de lidstaat of door een door de lidstaat aangewezen instelling, op ieder ogenblik zelf in zijn huisvesting te voorzien, desgevallend via hotelopvang, in afwachting dat hem een vaste huisvesting wordt aangeboden of dat hijzelf een meer definitieve huisvesting kan verwerven?

- 3) Is het verenigbaar met de richtlijn dat een lidstaat de materiële opvang slechts toekent in zoverre de bestaande, door de staat ingerichte opvangstructuren, deze huisvesting kunnen verzekeren, en de asielzoeker, die daar in geen plaats vindt, doorverwijst naar de hulpverlening, zoals die beschikbaar is voor alle inwoners van de staat, dit zonder dat de noodzakelijke wettelijke regels en structuren zijn voorzien opdat de niet door de staat zelf ingerichte instellingen effectief in staat zijn binnen een korte termijn aan de asielaanvragers een menswaardige opvang te verlenen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/9/EG van de Raad (PB L 31, blz. 18).

Beroep ingesteld op 15 februari 2013 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-81/13)

(2013/C 114/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: C. Murrell, gemachtigde, A. Dashwood, QC)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies:

Verzoekende partij verzoekt het Hof:

- besluit 2012/776/EU van de Raad betreffende het standpunt met betrekking tot vaststelling van de bepalingen voor de coördinatie van socialezekerheidsstelsels dat namens de Europese Unie zal worden ingenomen in de Associatieraad die is opgericht bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije ⁽¹⁾, nietig te verklaren;

— de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Met zijn krachtens artikel 263 VWEU ingesteld beroep verzoekt het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland om nietigverklaring krachtens artikel 264 VWEU van besluit 2012/776/EU van de Raad van 6 december 2012 betreffende het standpunt met betrekking tot vaststelling van de bepalingen voor de coördinatie van socialezekerheidsstelsels dat namens de Unie zal worden ingenomen in de Associatieraad die is opgericht bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk verzoekt het Hof:
  - i) het besluit nietig te verklaren;
  - ii) de Raad te verwijzen in de kosten van de procedure.
- 3) In het besluit wordt artikel 48 VWEU als materiële rechtsgrondslag vermeld.
- 4) Bij het ontwerpbesluit van de Associatieraad in de bijlage bij het besluit van de Raad zou besluit nr. 3/80 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen van de lidstaten der Europese Gemeenschappen op Turkse werknemers en hun gezinsleden worden ingetrokken en vervangen.
- 5) Het Verenigd Koninkrijk betoogt dat artikel 48 VWEU niet de materiële rechtsgrondslag kan vormen voor een maatregel die dergelijke gevolgen beoogt. Die bepaling strekt er immers toe het vrije verkeer van onderdanen van lidstaten binnen de interne markt te bevorderen. De juiste rechtsgrondslag is artikel 79, lid 2, sub b, VWEU, dat de bevoegdheid verleent maatregelen vast te stellen op het gebied van „de omschrijving van de rechten van onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven, alsook de voorwaarden ter regeling van het vrije verkeer en het vrije verblijf in andere lidstaten”. Het besluit van de Raad is een maatregel in die zin.
- 6) Artikel 79, lid 2, sub b, VWEU maakt deel uit van deel III, titel V, VWEU. Krachtens Protocol nr. 21 bij de Verdragen zijn de overeenkomstig titel V vastgestelde maatregelen niet van toepassing op het Verenigd Koninkrijk (of Ierland) tenzij het te kennen geeft dat het „eraan wenst deel te nemen”. Door ten onrechte artikel 48 VWEU in plaats van artikel 79, lid 2, sub b, VWEU te kiezen als materiële rechtsgrondslag voor het besluit, heeft de Raad het recht van het Verenigd Koninkrijk om niet deel te nemen aan de vaststelling van het besluit en er niet door gebonden te zijn, niet geëerbiedigd.

7) Derhalve wordt om nietigverklaring van besluit 2012/776/EU van de Raad verzocht op grond dat het op een onjuiste rechtsgrondslag is gebaseerd, waardoor de rechten van het Verenigd Koninkrijk krachtens Protocol nr. 21 zijn geschonden.

8) Tot staving van zijn betoog verwijst het Verenigd Koninkrijk naar de tekst van artikel 48 en artikel 79, lid 2, sub b, VWEU, zoals uitgelegd in de context van het Verdrag en in de rechtspraak. Voorts stelt het dat besluit 2012/776/EU van de Raad bijna identiek is aan negen besluiten van de Raad die krachtens andere Associatieverdragen zijn vastgesteld op basis van artikel 79, lid 2, sub b.

(¹) PB L 340, blz. 19.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbetsdomstol (Zweden) op 19 februari 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet/Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S en Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Zaak C-83/13)

(2013/C 114/42)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Arbetsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Verwerende partijen: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S en Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Prejudiciële vraag

Is het voorschrift in de EER-Overeenkomst inzake het vrij verichten van diensten, te weten zeevervoerdiensten, — waarvoor een overeenkomstig voorschrift bestaat in het EG-Verdrag — van toepassing op een in een EVA-staat gevestigde vennootschap met betrekking tot haar vervoerdiensten naar een EG-lidstaat of een EVA-staat waarvoor een schip wordt gebruikt dat in een derde land buiten de EG/EER is geregistreerd en onder de vlag van dat land vaart?